A°. 1833. N°. 58.

ZONDAG DEN 21sten JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

Den 19 Julij 1833.

De Gouvernements Secretaris maakt bij deze bekend, dat op heden door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I Bezittingen, is genomen de navolgende Resolutie:

»Ontvangen hebbende eene Ministeriele »depêche, dd. 1 Junij dezes jaars, No. »B.K/A., houdende onder anderen kennisgeving, dat het *embargo* op de Nederlandsche Schepen, door de Britsche »en Fransche Gouvernementen in der tijd »gelegd, is opgeheven, en dat de dien ten »gevolge door het Nederlandsch Gouvernement genomen wederkeerige maatregelen zijn buiten werking gesteld;

»Herzien Onze Resolutie van 2 Januarij »dezes jaars No. 2, waarbij op alle Nederlandsche Schepen en Vaartuigen binnen deze Kolonie aanwezig, of de alsnog »mogten aankomen, *embargo* is gelegd;

»In aanmerking nemende, dat de redenen welke tot dien maatregel aanleiding hebben gegeven, alsnu hebben opgehouden te bestaan;

»Heeft goedgevonden en verstaan:

»Het *embargo* op de Nederlandsche »Schepen en Vaartuigen op te heffen, »zoo als geschied bij deze."

Strekkende deze aankondiging, om elk en een iegelijk, wien zulks mogt aangaan, met den inhoud daarvan bekend te maken.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Ten gevolge der advertentie van den voormaligen President van het Gemeente Bestuur, dd. 6 September 1832, zijn onderscheidene goederen, gered uit den brand van den 3den op den 4den derzelve maand, op het Locaal van hetzelve Bestuur bezorgd, en onder bewaring van den 2de Commies C. A. FISCO gesteld geworden, ten einde door de eigenaren te worden gereclameerd en afgehaald. Eenige dier goederen echter tot dusverre zonder navraag gebleven zijnde, zoo worden degenen, welke daarop eenige aanspraak mogten hebben, uitgenoodigd, om uiterlijk binnen den tijd van *drie* weken na dato dezer, hun regt daarop te doen gelden; zullende na verloop van dien tijd, de overblijvende goederen, publiek worden verkocht.

Paramaribo den 19 Julij 1833.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Paramaribo, 20 *Julij* 1833. In de Staats-Courant van den 3den Junij lezen wij het volgende:

STATEN GENERAAL.

Op den 1sten Junij heeft de Minister van Buitenlandsche Zaken, de navolgende mededeeling aan de beide Kamers der Staten-Generaal gedaan.

Edel Mogende Heeren!

Drie maanden geleden werd door mij aan de Staten Generaal 's Konings voornemen medegedeeld om een gezantschap naar Engeland af te vaardigen, ten eide door eene voorloopige overeenkomst de betrekkingen met Frankrijk en Groot-Brittannie op den vorigen voet te herstellen en aldus op nieuw den weg te openen, langs welke Nederland gezamenlijk met de vijf Mogendheden tot onderhandelingen over de eindelijke voorwaarden van scheiding tusschen Holland en Belgie zoude kunnen geraken. Thans is mij de aangename pligt te beurt gevallen, U Edel Mogenden aan te kondigen, dat het doel dier zending is vervuld geworden. De gang, welken zij heeft genomen, is vervat in de volgende door mij overgelegde stukken:

Eene nota van den Nederlandschen Gevolmagtigde van den 23sten Maart, geleidende een ontwerp van voorloopige overeenkomst.

Eene nota van den Prins de Talleyrand en Lord Palmerston, gedagteekend den 2 April;

Eene nota van den Nederlandschen Gevolmagtigde van den 16den April,

Het antwoord van de Fransche en Engelsche Gevolmagtigden, vervat in eene nota van den 22sten April,

Eene nota van den Nederlandschen Gevolmagtigde van den 16den Mei,

En het daarop bij nota gegeven antwoord van den 19den Mei.

Aan Hunne Excellentien mijne Heeren, den Buitengewonen Gezant van Zijne Majesteit den Koning der Franschen en den Eersten Secretaris van Staat van Zijne Britsche Majesteit voor de Buitenlandsche Zaken.

Londen, den 16 Mei 1833

Bij eene nota van den 22 April, hebben Hunne Excellentien, mijne Heeren de Buitengewone Gezant van Zijne Majesteit den Koning der Franschen en de Eerste Secretaris van Staat van Zijne Britsche Majesteit voor de Buitenlandsche zaken, den ondergeteekende, Gevolmagtigde van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, de eer aangedaan van hem eenige bedenkingen over den inhoud van zijne nota van den 16 derzelfde maand mede te deelen.

De Nederlandsche regering, bezield door den wensch om langs den kortsten weg het doel te bereiken en om zoo veel mogelijk alle verdere redekaveling te vermijden, had zich gevleid, dat het geenszins ingewikkelde oogmerk van de bijzondere zending des ondergeteekenden binnen eenige weinige dagen zou kunnen worden bereikt, en wel na het houden van eenige conferentien, waarin men zich bepalen zoude, om dat gene waarover men telken keere zou zijn overeengekomen, op het papier te brengen. Van voorschriften in dezen geest voorzien, had de ondergeteekende na zijne aankomst de eer, om mondeling aan Hunne Excellentien de voorstellen van zijn Hof uiteen te zetten en om aan dezelve een ontwerp van overeenkomst aan te bieden, in de hoop van de verschillende artikelen daarvan, na een mondeling onderhoud, achtervolgens te zien vaststellen. Die verwachting werd niet vervuld. Op het verlangen Hunner Excellentien, bood hij dezelve eene nota aan, waarin echter slechts de inzending van het ontwerp vermeld werd. Toen met de nota van den 2den April eene redewisseling bij geschrifte, geopend was geworden, was het hem niet geoorloofd zich aan de deelneming daaraan te onttrekken, en de laatste nota van Hunne Excell. van den 22sten April, vereischt een nieuw antwoord van de zijde des ondergeteekenden, te meer, daar Hunne Excell. hem niet in de mogelijkheid hebben geplaatst, om zijne nota van den 16den April mondeling nader toe te lichten. Terwijl hij zich thans van deze taak kwijt, zal hij trachten, om eene onvermijdelijk geworden beredenering binnen de naauwst mogelijke grenzen te beperken.

De Nederlandsche Regering kan zich zelve niet verklaren, hoe eene vrije natie het verlof van anderen noodig zou kunnen hebben, om oorlog te voeren of vrede te sluiten; noch ook, wat, bij de veronderstelling, dat de verpligtingen van het Hof van 's Gravenhage gedurende en na den wapenstilstand dezelfde zouden zijn geweest, *en* de in 1831 gesloten wapenstilstand, *en* deszelfs door de Mogendheden zelve uitgelokte verlenging, *en* de inlichtingen, weinige dagen voor deszelfs ten einde loopen, nopens den duur van de staking der vijandelijkheden gevraagd, zouden hebben beteekend.

Indien de vijf Mogendheden, wordt in de nota van den 22sten April gezegd, het in de maand October 1831 noodeloos hebben geacht, om van de Nederlandsche regering te vorderen, dat zij zich tot eenen hernieuwden en onbepaalden wapenstilstand verbond, dan was daarvan de reden, dat zij gevoelden, dat het van dezelven afhing, om door eene verklaring den duur daarvan te verlengen, of de schending daarvan door de wapenen te wreken.

Het Hof van 's Gravenhage meent te dezen aanzien een verschillend gevoelen te moeten koesteren.

Het schrijft het op dat tijdstip door de vijf Mogendheden gehouden gedrag aan derzelver zedelijke overtuiging toe, dat Holland de vijandelijkheden niet zou hervatten, — eene overtuiging, die door de gebeurtenissen is geregtvaardigd; — als mede aan derzelver eerbied voor het regt der volken, hetwelk niet toelaat dat men van eenen onafhankelijken staat iets gebiedend eischt.

Het getuigt ongetwijfeld van vriendschappelijker en vredelievender bedoelingen, wanneer men zich door middel van eene wederkeerige toestemming tracht te verstaan, dan wanneer men aankondigt, dat de schending van den wapenstilstand als eene daad van vijandelijkheid tegen de beide Mogendheden zal worden beschouwd, maar na het oogenblik dat zij dit alternatief in eene officiele nota vermeld vindt, tracht de Nederlandsche regering te vergeefsch te ontdekken, waar het onderscheid ligt.

Volgens de nota van den 22sten April, zou het laatste voorstel des ondergeteekenden ten aanzien van het ophouden der vijandelijkheden, nog meer aan tegenwerpingen onderhevig zijn, dan dat, gene hetwelk daaraan was voorafgegaan. Intusschen volgt uit den brief van graaf Grey, van den 11den November 1832, dat het door den ondergeteekende voorgestelde overeenkomstig was met de omstandigheden en met datgene wat door de beide mogendheden gevorderd werd. Bij dien brief werd. als de voorwaarde die aan de nadere onderhandelingen moest voorafgaan, eeniglijk de overgave van het kasteel van Antwerpen en deszelfs onderhoorigheden aangewezen, en daarbij wordt van geen ander zekerheids-pand melding gemaakt, dan van datgene hetwelk bij de nota's der legatien van Frankrijk en Groot-Brittannie te 's Gravenhage, van den 29sten October, welke bij uitsluiting omtrent die overgave handelden, werd gevraagd. En zou dan het destijds voldoend geachte pand zijne waardij verlooren hebben, sedert het in de handen der Belgen is overgegaan? Volgens de nota van den 22sten April zou het niet in aanmerking komen, om aan den Koning in het afgetrokkene het regt tot het hervatten der vijandelijkheden te betwisten. Maar zulk een gezegde schijnt dan ook het regt van vrede en oorlog, hetwelk elke onafhankelijke staat bezit en hetwelk van een louter afgetrokken denkbeeld ten eenemale verschilt, tot eene ijdele theorie,

zonder toepassing en zonder wezenlijkheid, te beperken.

Wat de erkenning der onzijdigheid van Belgie betreft, deze behoort uit haren aard tot het definitief verdrag, en zou in de voorloopige overeenkomst, naast de bepaling betrekkelijk eene staking der vijandelijkheden geplaatst, slechts eene overtollige herhaling opleveren.

De vergelijking tusschen Lillo en Liefkenshoek aan den eenen kant, en die gedeelten van Limburg en Luxemburg, welke bestemd zijn om aan den Koning te verblijven en die voortdurend door de Belgen zouden worden bezet, aan den anderen kant, gemaakt, brengt hare eigene wederlegging met zich. Even zoo is het met de tegenstrijdigheid, die er zoude bestaan tusschen eene verwaarborging van grondgebied en eene militaire schikking op een bepaald punt, waarbij men geenszins ten doel heeft om de stellingen van eene der partijen te verzwakken, maar eeniglijk om botsingen tusschen de wederzijdsche krijgsbenden voor te komen.

Het bezetten van bijna geheel de provincie Limburg door de Belgische troepen maakt het blijkbaar onvermijdelijk, om nopens de vrije gemeenschap met Maastricht bepalingen vast te stellen; maar dezelfde omstandigheid is oorzaak, dat de handelsgemeenschap door Maastricht voor de Belgen onverschillig is, daar zij die toch op zoo vele andere punten boven en beneden de vesting vrij hebben, en onder zulk eenen staat van zaken de formaliteiten, die bij het gebruik van den weg door eene sterke plaats heen, onvermijdelijk zijn, voor het tegenwoordige alle waardij aan dien weg benemen.

Bij zijne nota van den 16den April verklaarde de ondergeteekende zich voor het eerste alternatief, hetwelk in die van den 2den was voorgesteld, en nam voor de redactie van het 6de artikel de eigene bewoordingen van Hunne Excellentien aan. Van dat oogenblik zou eene behandeling van hetgeen tot het definitief verdrag behoorde, in plaats van de onderhandeling te bespoedigen, zonder reden het sluiten der voorloopige overeenkomst van ingewikkelder aard hebben doen worden. De te 's Gravenhage gevolgde gang schijnt alzoo regelmatig te zijn geweest. Het Nederlandsche Kabinet wenscht niets vuriger dan de meest spoedige sluiting van het definitief verdrag met de Hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland, en de ondergeteekende is gemagtigd om te verklaren, dat de daartoe noodige openingen, de tot de onderhandeling betrekkelijke cijfers daaronder begrepen, zoodra de vijf Mogendheden vereenigd zullen zijn, door de Nederlandsche regering te berde zullen worden gebragt.

De waardigheid der Nederlandsche regering verbied haar, om op de aanmerking te antwoorden, dat het nopens het laatste gedeelte der nota van den 2den April bewaarde stilzwijgen slechts al te veel reden geeft tot de vrees dat zij steeds elken af doenden en regtstreekschen stap, die de geschillen met Belgie ten einde zou brengen, wenscht te vermijden. Steunende op hare beginselen en hare handelingen, laat zij met kalmte aan de vreemde mogendheden de bevoegdheid over, om den graad van vertrouwen te bepalen, dien zij meenen jegens haar te moeten aan den dag leggen.

Door hetgeen voorafgaat meent de ondergeteekende de ophelderingen welke de nota van den 22sten April vereischte, gegeven te hebben.

Thans tot het praktische gedeelte der onderhandeling overgaande, heeft hij de eer, voor te stellen, om de artikelen 3 en 4 in één enkel te begrijpen, hetwelk op de volgende wijze zou worden opgesteld:

»Zoo lang de betrekkingen tusschen Holland en Belgie niet door een definitief »verdrag geregeld zullen zijn, verbindt »Zijne Nederlandsche Majesteit zich, om »de vijandelijkheden tegen Belgie niet te »hervatten en de vaart op de Schelde geheel vrij te laten."

De ondergeteekende vleit zich dat het na de tegenwoordige openingen gemakkelijk zal worden bevonden, zich over de voorloopige overeenkomst te verstaan, en hij neemt deze gelegenheid waar, enz.

(*geteekend*) S. Dedel.

OVEREENKOMST.

Hunne Majesteiten de Koning der Nederlanden, Groot Hertog van Luxemburg, de Koning der Franschen en de Koning van het Vereenigd Koningrijk van Groot-Britannie en Ierland, wenschende onderling de betrekkingen te herstellen, gelijk dezelve vóór de maand November 1832 bestaan hebben, hebben besloten te dien einde eene overeenkomst te treffen, en hebben tot hunne Gevolmagtigden benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, Jonkheer Solomon Dedel, Kommandeur der Orde van den Nederlandschen Leeuw;

Zijne Majesteit de Koning der Franschen, den Heer Charles Maurice de Talleyrand-Périgord; Prins-Hertog de Talleyrand, Pair van Frankrijk, Ambassadeur extraordinair en Minister Plenipotentiaris van gezegde Zijne Majesteit bij Zijne Britannische Majesteit, Grootkruis van het Legioen van Eer, Ridder der Orde van het Gulden Vlies, Grootkruis der Orde van St. Stephanus van Hongarije, der Orde van St. Andreas, der Orde van den Zwarten Adelaar, enz. enz. enz.

En Zijne Majesteit de Koning van het Vereenigd Koningrijk van Groot-Britannie en Ierland, den zeer honorablen Henri Jean, Burggraaf Palmerston, Baron Temple, Pair van Ierland, Raad Zijner Britannische Majesteit in zijnen geheimen Rade Ridder-Grootkruis van de zeer honorable Bath Orde, Lid van het Parlement en deszelfs voornaamste Secretaris van staat, hebbende het Departement van Buitenlandsche Zaken;

Dewelke, na derzelver volmagten, welke in goeden en vereischten vorm zijn bevonden, te hebben uitgewisseld, hebben bepaald en onderteekend, de navolgende artikelen:

Art. 1. Dadelijk na de uitwisseling der ratificatien van de tegenwoordige overeenkomst, zullen Hunne Majesteiten de Koning der Franschen en de Koning van het Vereenigd Koningrijk van Groot-Britannie en Ierland het embargo opheffen, hetwelk Hoogstdezelven gelegd hebben op de schepen, vaartuigen en koopgoederen, toebehoorende aan de onderdanen van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden en zullen alle de aangehouden vaartuigen met derzelver ladingen dadelijk worden ontslagen en aan derzelver bijzondere eigenaren terug gegeven.

Gelijkerwijze zal Z. M. de Koning der Nederlanden de maatregelen herroepen in Hoogstdeszelfs Staten ten opzigte der Fransche en Engelsche vlag genomen.

Art. 2. Ten zelfden tijde zullen de Nederlandsche militairen zoo die welke tot de koninklijke zeemagt als die welke tot de koninklijke landmagt behooren, en thans in Frankrijk worden terug gehouden, in de Staten van Z. M. den Koning der Nederlanden wederkeeren met wapenen, bagaadje, wagens, paarden en andere voorwerpen, aan de korpsen en aan de bijzondere personen toebehoorende.

Art. 3. Zoo lang de betrekkingen tusschen Holland en Belgie niet bij een eindverdrag zullen geregeld zijn, verbindt zich Zijne Nederlandsche Majesteit de vijandelijkheden tegen Belgie niet weder te hervatten, en de Scheldevaart geheel vrij te laten.

Art. 4. Onverwijld na de uitwisseling der ratificatien van de tegenwoordige overeenkomst, zal de vaart op de Maas voor den handel geopend worden, en tot dat een vast reglement te dien opzigte zal bepaald zijn, zal deze vaart onderworpen zijn aan de beschikkingen der overeenkomst op den 31sten Maart 1831 te Maintz voor de Rijnvaart geteekend, in zoo verre deze beschikkingen op gezegde rivier toepasselijk zullen kunnen zijn.

De gemeenschap tusschen de vesting Maastricht en de grenzen van Noord-Braband, en tusschen de gezegde vesting en Duitschland, zal vrij en onbelemmerd zijn.

Art. 5. De hooge contracterende partijen verbinden zich zonder verwijl zich te zullen bezig houden met het eind-verdrag, hetwelk de betrekkingen tusschen de Staten van Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg en Belgie moest vestigen.

Hoogstdezelven zullen de Hoven van Oostenrijk, Pruissen en Rusland uitnoodigen tot hetzelve mede te werken.

Art. 6. De tegenwoordige overeenkomst zal bekrachtigd, en de ratificatien zullen uitgewisseld worden te Londen binnen den tijd van tien dagen, of, zoo mogelijk, spoediger.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche Gevolmagtigden dezelve geteekend, en met derzelver wapen-cachetten bezegeld hebben.

Gedaan te Londen, den 21sten Mei, in het jaar onzes Heeren een duizend acht honderd drie en dertig.

(*Get.*) (L. S.) Dedel.
(*Get.*) (L. S.) Talleyrand.
(*Get.*) (L. S.) Palmerston.

ADVERTISSEMENTEN.

Paramaribo *den* 6 *Julij* 1833.

(26518) Op den 3e. Julij ll., aan boord het Bremer Schip *Gottfried Menke*, ter reede van *Paramaribo*, dwars af van de Waag, opgehaald zijnde, een Hollandsch Anker met houten Stok en Goudsche Bladen, p. m. zwaar 1200 ℔ oud Amsterdamsch gewigt, zoo wordt dengenen, dewelke op hetzelve Anker, thans liggende ter zijde van het Waaggebouw, eenig regt van eigendom vermeend te hebben, uitgenoodigd daarvan vóór of op ultimo dezer maand kennisgeving te doen aan
De Havenmeester,
R. H. ESSER.
Derde Advertentie.

SCHOENEN MAGAZIJN.

(27710) De ondergeteekende heeft ontvangen per het Schip *Leander*, en biedt te koop aan: een wel geassorteerde partij fijne Mans Laarsen en alle soorten van Heeren- Dames- en Kinder Schoenen, fijne Lakensche Rokken, Jassen en Broeken; — nog voorradig: beste Bordeaux Wijn in oxhoofden en bij het douzijn, Madera- en Rhijnwijn, 14 ℔ vaatjes goede Boter, patent Olie, kassoer Vleesch, Worst en Rolpens, Heeren en Dames Koussen, en diverse Stukgoederen.
A. J. POSNANKI.

(26566) Boomrijpe *BANANNEN*, te bekomen op de Plantaadjen *Johan en Margaretha* en *Livonia*; — zoo mede te huur *vier* bekwame Plantaadje *TIMMERLIEDEN*; adres bij
J. F. WERGES qq. c. s.
Paramaribo den 20 *Julij* 1833.

(26516) Kapt. A. HUISTENDAHL, voerende het Schip *Herman Wedel*, is voornemens den 28 Julij zijn Brievenzak te sluiten, en de reis naar *Amsterdam* aan te nemen.
Paramaribo den 20 *Julij* 1833.

(23201) Kapt. J. N. KLINT, voerende het Nederlandsch Schip *Wilhelmina*, zal op ultimo dezer maand, deszelfs Brievenzak sluiten; en de terug reis naar *Amsterdam* aannemen.

(26568) Kapt. D. SPREEUW, voerende het Hollandsche Schip *de Harmonie*, is voornemens den 10den Augustus e. k., zijne Brievenzak te sluiten, en de reis naar *Amsterdam* aan te nemen.

(27688) Kapt. B. F. IPSEN, voerende het Nederlandsch Bark-Schip *Sophia Cecilia*, zal vóór den 15den Augustus e. k., deszelfs Brievenzak sluiten, en de reis naar *Amsterdam* aannemen.
Paramaribo den 20 *Julij* 1833.

(27752) Kapt. J. P. MEIJER, voerende het Nederlandsche Schip *de Surinaamsche Vriend*, is voornemens ultimo Augustus e. k., zijn Brievenzak te sluiten, en de reis naar *Amsterdam* aan te nemen; recommandeert gemelde Bodem aan Heeren Planters en Kooplieden ter inlading van Koffij en Katoen, zijnde voorzien van eene polis van assurantie.
Paramaribo den 20 *Julij* 1833.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.